

стойны-тѣ, кой-то смилѣва, той не само оногѣ что живѣе доврѣ, но и что прогрѣшенно живѣе смилѣва: който доврѣ, живѣе. той е достоенъ за похвалъ и вѣнецъ, а който прогрѣшава, той е достоенъ за прощанъ и милосердіе. Въ това подражаваме когѣ ако не лишаваме и злы-тѣ отъ помилованіе-то си отъ гдѣ-то и съ това щемъ да бѣдимъ подражатели когѣ, ако не лишимъ и злытѣ отъ наше-то помилованіе. Чѣто-то помисли, колко много има да живѣи-жтъ на свѣта, хѣлители, беззаконници, вѣлшечники, напѣлнени съ всички-тѣ пороци, но и тѣхъ сѣщо тѣи всакой день храни Богъ, и съ това ны поучава и мы както него за синчи-тѣ хора да милѣмъ. Но мы все напротивъ правимъ чѣто-то не само че са отвѣрамы отъ злы-тѣ и не угодни-тѣ хора; но и кога дойде при насъ нѣкой зѣравъ, който отъ доврѣдѣтель, или отъ боли-ж, или може и отъ мѣрзѣлъ, така да рекъ, живѣе въ сиромашіи-ж; то мы тогази като го натоваримъ съ различни присмѣхѣлки, и безчетны дѣлы, отпѣшамъ го съ празны рѣцѣ, мѣмримъ го че е зѣравъ, укораваме го че ходи безъ рабѣтъ. Това лѣти е порѣчано о человекѣ! само да мѣмришъ и да гѣлчишъ сиромашіи-жтъ имъ, а не да искашъ отвѣти и да пѣбашъ. Но искашъ ли да исправишъ нѣравы те мѣ, и мѣрзеливыи человекѣ отъ мѣрзѣлъ да отвлечешъ, и да го настанишъ на нѣкои-жъ рабѣтъ? Пона предъ мѣ дай нѣщичко, и подирѣ го учи да та не счита за: жестоки, но да полѣчишъ похвалъ за человекѣлюбіе-то си. Чѣто-то този който нищо не дава, а само пѣбѣ, сиромашѣ-тѣ отвѣгѣва отъ него; и то по правдѣ. За това, че немѣ мѣ са стрѣба, кой-то е такъвъ, не мѣ желѣе доврѣто, и нече да даде, само е хѣлникъ, както сѣщински и е: а който поучава слѣдъ даваніе-то, той прави, охотно да са послѣдѣва навѣка-та мѣ за това, че на сиромашѣ се стрѣба, какъ той не отъ жестокость, но отъ доврѣжелѣтелство го побѣава.